

ето неможахъ да надвѣятъ нито съ кръстъ, нито съ молитвъжъ

Мѣла та за това проишествіе бърже ся разнесе по мѣнастыри тѣ, скитове тѣ и келіи тѣ на Горж тж, и цяла Св. Гора счете себѣ си за оскърбена въ лице то на Русикъ. Сичкы тѣ рѣшихъ, че това нѣщо неще мине туку тжй, че ако Богъ е допуснхлъ на жена да оскверни гора та съ посѣщеніе то си, то това е зарадъ калугерскы тѣ грѣхове, и отъ това чакахъ ново наказаніе. Наказаніе то ся не забави. На скоро подиръ този случай, на Св. Горж стана силно землотрасеніе, отъ кое то най много пострада Рускый тѣ мѣнастырь. Тогава сичкы едногласно захортувахъ, че Божій гнѣвъ наказва Русикъ отъ това, зацо то той, отъ користолоубіе, прибралъ мірекы тѣ парохди. Калугеры тѣ съвършенно ся успокоихъ само тогава, кога то Богъ проводи силечъ дѣждъ и тжй ся изми пятно то на безчестіе то отъ цѣломѣдреннѣ тж Св. Горж, като уничтожи и дыры тѣ на женѣ тж, коя оскверни сватыня та.

Знае ли тжзи жена, колко тежки и горчивы сълзы докара ти на бѣдны тѣ отшельници съ посѣщеніе то си на Св. Горж? Знае ли тя, колко псувни и искренны проклятія наднѣхъ на невиннѣ тж и главѣ? Ако не знае, то е по добрѣ

Другы подобенъ случай стана кога то бяхъ у Діонисіатскый мѣнастырь. Недалечъ отъ тезы мѣнастырь, ся спрѣ единъ Англійскы пароходъ, и на единъ лордъ и съпругъ тж му, скымна имъ да ся расходятъ по брѣгътъ. Калугеры тѣ, кой то отъ колѣ слѣдахъ движенія та на пароходъ тѣ, поерѣщнахъ неканены тѣ госты съ камъни и цѣпеници въ ржкѣ и едвѣмъ ты не побихъ. Подиръ такова недружелюбно поерѣщане, лордъ тѣ и съпруга та му побързахъ по скоро да побягнѣтъ, а въ мѣнастырь тѣ за този случай нѣхъ благодарственнѣ молебнѣ, за скоро то изгнаніе на женѣ